

San Carlos de Bariloche - Trevelin

Här lämnade vi Lago Nahuel Huapi och styrde söderut. I detta ögonblick hade vi ingen aning om hur långt vi skulle åka innan vi var tvungna att vända och åka tillbaka till San Martín, där ju bilen skulle återlämnas.

Vi måste i alla fall åka minst till El Bolsón och dit är det 15 mil från San Carlos de Bariloche. Mellan dessa städer finns praktiskt taget endast några små byar och inga övernattningsställen.

Vägen söderut

Vägen mellan Bariloche och El Bolsón är mycket vacker. Det är höga berg och djupa dalar i vilka det rinner älvar och här och där ligger det också sjöar. Där det inte finns vatten är naturen ökenartad med små buskar som enda växter.

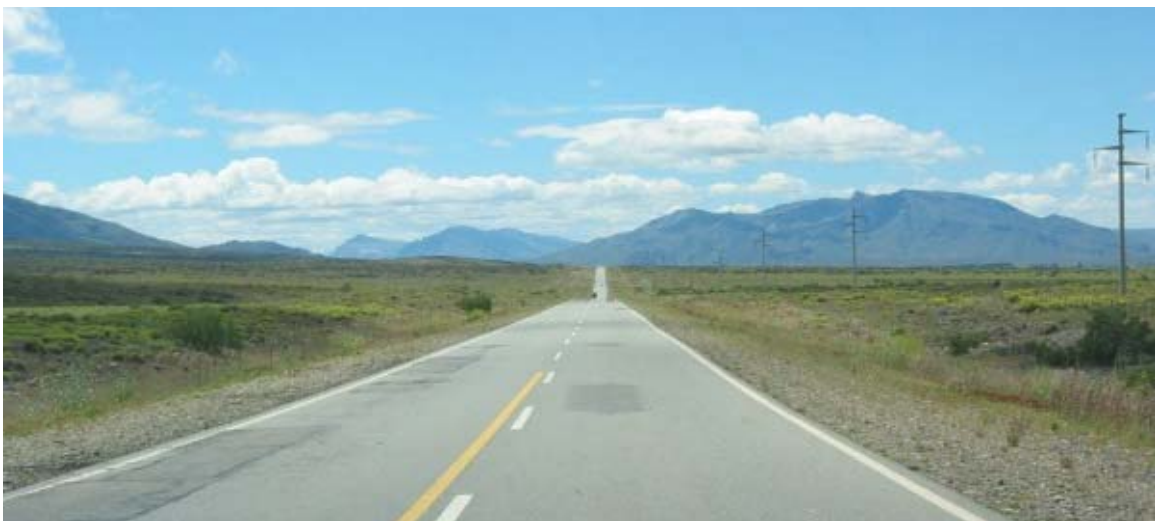
Vi var tvungna att stanna ofta och gå ur bilen och känna den fantastiska atmosfären = ren luft bland bergen. Lupiner är mycket vanliga här.

Vår hyrbil framför vårt hotel i El Bolsón, hotel Amancy. Hotellet var perfekt med mycket bra standard, lugnt och absolut tyst på natten. Pris 175 SEK inkl. frukost. Vad sägs om det? Det var mycket varmt och gott denna dag. När klockan var 19 var det fortfarande c:a 30 grader C.

Vi var fortfarande i det verkliga fiskedistriktet och på kvällen åt vi "trucha" till middag. Det är stekt öring som är filéad och utan ben.

När vi startade från El Bolsón visste vi att vi inte skulle komma längre än till Trevelin, en sträcka på 20 mil. Vägen är inte lika spektakulär som till El Bolsón. Det är väldigt mycket öken, men det gjorde inte så mycket för det var en särskild upplevelse att färdas i detta mycket speciella landskap. Vi började också förstå att vi tyvärr måste ta samma väg tillbaka när vi skulle återvända

norrut. Från huvudvägen mellan Bariloche och Trevelin (som är asfalterad) går det många mindre vägar ut till byar och småstäder. Det går dessutom vägar parallellt med huvudvägen och någon av dessa hade vi tänkt ta tillbaka - när vi planerade, vill säga. Vid hade hoppats på någon slags rundsväng. Det var bara

ett problem - vägarna är så fruktansvärt dåliga. Vi provade några av dem och så illa vill vi inte göra en bil, att vi skulle välja någon av dessa. Inte ens en hyrbil.

Vi hade planerat att på tillbakavägen åka genom Parque Nacional Los Alerces och forstätta till Cholila. Denna lilla stad är berömd i denna del av världen, tack vare eller på grund av (beror på hur man ser det) två västerngangsters som bodde på en ranch strax norr om staden under 1901 till 1905. De var Sundance

Kid och Butch Cassidy, jo de fanns i verkligheten, som hade flytt hit från "Vilda Västern" i Nordamerika för att gömma sig efter ett antal tåg- och bankrån. Det tog några år innan rättvisan hann ikapp dem i form av Pinkerton detektiver. De flydde via Chile till Bolivia, där det tog slut i en by vid namn San Vicente. Ranchen de bodde på är bevarad och den ville vi besöka. Det skulle vara fantastiskt att få se hur det verkligen såg ut på en riktig västernranch för 100 år sedan. Dessutom är det otroligt vackert i området med många höga och spektakulära berg á la Matterhorn enligt resehandboken.

Som vi kan se på kartan provade vi några mil in på vägen, in i Parque Nacional los Alerces, men vände. Det är 14 mil mellan Trevelin och Cholila och sedan ytterligare några mil innan man kommer ut på den riktiga vägen upp mot Epuyén. Vi hade velat åka en östligare väg genom El Maitén också. Vi ville inte riskera att förstöra en hyrbil. Så dålig var vägen. Problemet är att man inte använder grus och sand på grusvägarna utan grov sten, ofta knytnävsstor. Sedan skulle det ju inte skada om Argentinska Vägverket någon gång då och då kunde åka ut med en väghyvel.

Hasta Luego! Anita och Reinhold
Fortsättning följer